

IN MEMORIAM

Dr. Nováky Béla

(Marosvásárhely, 1944. március. 6. – Budapest, 2016. december 20.)

*Nováky Béla előadást tart „Az Élhető Vidékért 2010”
környezetgazdálkodási konferencián
Siófokon 2010 őszén*

A budapesti I. István (ma Szent István) gimnázium (1958-1962) elvégzése után a Leningrádi Hidrometeorológiai Egyetem szárazföldi hidrológia szakán tanult állami ösztöndíjasként 1962 és 1967 között, ahol 1967-ben szerzett hidrológus mérnöki oklevelet. Egyetemi doktori fokozatát 1991-ben a BME Vízgazdálkodási Tanszékén szerezte. 1992-ben lett az MTA-n a műszaki tudomány kandidátusa, ami alapján a BME 1994-ben megadta részére a PhD tudományos fokozatot. 1998 és 2001 között Széchenyi professzori ösztöndíjas volt.

1967 és 1970 között a Közép-Tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság hidrológus mérnöke, majd 1970–1971-ben a Vízgazdálkodási Osztály vezetője. 1972 és 1987 között az OVH Vízkészlet-gazdálkodási Központ (VIKÖZ) főelőadója, majd főmunkatársa. Ezalatt 1972–1975-ben és 1977–1980-ban Mongóliában szakértőként, illetve a szakértői csoport vezetőjeként dolgozott az ország vízgazdálkodási kerettervének összeállításán. 1987 és 1991 között a VITUKI Hidrológiai Intézetének tudományos főmunkatársa.

1991 és 2006 között a Gödöllői Agrártudományi Egyetem, illetve jogutódja, a Szent István Egyetem Vízgazdálkodási és Meliorációs Tanszékének tudományos főmunkatársa, 1993-tól egyetemi docense, 1998 és 2000 között a Tanszék vezetője. 2001 és 2006 között a Szent István Egyetem Tájökológiai Tanszékének egyetemi docense. 2007 és 2013 között az MTA-BME Vízgazdálkodási Kutatócsoport tudományos főmunkatársa. 2013-tól nyugdíjas.

Főbb kutatási területei: hidrológiai előrejelzések, vízrajzi észlelések, Mongólia vízgazdálkodási keretterve, a Tisza-medence vízháztartása, éghajlatváltozások hidrológiai hatásai. Publikációinak száma 146 (ebből 18 könyvfejezet, 17 tudományos kiadvány, 48 tudományos cikk). Több, mint 100 előadást tartott, különösen az éghajlatváltozás és hidrológiai vízgazdálkodási hatásai terén. A globális éghajlati változások társadalmi-környezeti vizsgálata című dolgozatáért (Vízügyi Közlemények 1989) 1991-ben elnyerte a Magyar Hidrológiai Társaság Vitális Sándor szakirodalmi nívódíját.

Szakmai életútja során számos állami, társadalmi megbízatásnak tett eleget, tisztségei közül kiemelnénk az alábbiakat:

- IPCC MTA KTB keretében működő magyar bizottságának (NIC) tagja (2008-),
- Országos Vízgazdálkodási Tanács tagja (2008-),
- Nemzeti Fenntartható Fejlesztés Tanács Klímapolitikai Bizottsága tagja (2013-2015).

Számos rangos állami, társadalmi, intézményi kitüntetés, elismerés, cím birtokosa, többek között kiemelve az utóbbiakat:

- Az IPCC tagjaként testületi Nobel-békedíj (2007),
- Doctor honoris causa (Szent István Egyetem, 2009),
- Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje (2015).

Erősen kötődött a Természetvédelmi és Tájökológiai Tanszékhez, a Tájökológiai Lapokhoz, bármikor szívesen adott tanácsot a szerzőknek, lektorálta a cikkeket. Igyekezett a vízgazdálkodás-hidrológia kérdéseit tájökológiai szemlélettel nézni. Diákjai, kollégái szerették, munkássága, embersége és segítőkészsége példaként áll előttünk.

Emlékét megőrizzük, nyugodjék Békében!

Budapest, 2017-03-02